

[Kofod-Svendsen]

re ved det ene eller det andet, men om, hvad man synes er naturligst ud fra en følelsesmæssig betragtning. Og jeg mener også, det er fuldt legalt at tillægge følelser en værdi i en argumentation. Jeg har altså researchet ganske meget i mit bagland og er kommet frem til, at det også af den grund er rigtigt at bevare børnechecken.

Endelig vil jeg sige, som ordføreren for Det Radikale Venstre sagde, at vi principielt er tilhængere af, at vi får konverteret nogle fradrag til tilskud. Jeg tror også, det gør det mere gennemsigtigt.

Men min afsluttende bemærkning skal være, at selv om vi ikke støtter forslaget, støtter vi utrolig stærkt intentionen, nemlig at bevare børnefamilieydelsen. Det er det helt overordnede, og jeg opfatter det faktisk sådan, at børnefamilieydelsen er blevet cementeret gennem den debat, vi har haft, og derfor kan jeg glæde mig over det, selv om jeg stemmer imod forslaget.

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Kofod-Svendsen og andre, der har været inde på samme boldgade, at jeg også synes, det er en meget udmærket debat, vi har haft her. For mig er det den absolut mest tilfredsstillende måde, jeg nogen sinde har fået afvist et forslag på i Folketinget. Og hr. Kofod-Svendsen får ikke lejlighed til at stemme imod det, for efter de tilkendegivelser, der har været, er det klart, at det ikke kommer til afstemning. Men det har været ganske overordentlig tilfredsstillende, at 92,7 pct. af Folketinget i denne debat ubetinget har vedkendt sig, at dette her er en del af skattereformen, at det er en del af skattesystemet, en del af den udligning, vi ønskede mellem generationerne, mellem dem med store og små forsørgerbyrder, da vi lavede skattereftaften i sin tid, at det skal fastholdes, og at der ikke skal indføres en indkomstgraduering. Det var det, der var intentionerne, og det har vi fået fastslået med 166 mandater, så vidt jeg kan se, bag.

I øvrigt forstod jeg på fru Elisabeth Arnold, at dette her ikke var et af de spørgsmål, Det Radikale Venstre ville sende ud til folkeafstemning. For det er jo klart, at i hvert fald hvis sagen bliver fremstillet med tilstrækkelig stor fortegnelse, kan man godt få store dele af offentligheden til at komme i modsætning til de 92,7 pct.

af Folketinget med hensyn netop til indkomstgraduering.

Derfor mener jeg, at vi i fællesskab i dette Ting har en meget stor pædagogisk opgave i at gå ud og forklare, dels at de generationsmæssige forskelle ofte er langt mere betydningsfulde for folks levestandard end de indkomstmæssige, dels at børn er en stor glæde, men også en stor udgift, især småbørn, hvor man også har pasningsudgift, og dels at vi under alle omstændigheder ønsker at fastholde, at den ganske almindelige toindkomstfamilie får disse penge.

Det kan godt være, at det var en god idé for at understrege synspunktet om sammenhængen med skattesystemet, at man lod den udbetalte børnefamilieydelse indgå i slutskatteopgørelsen, for at folk hele tiden kunne blive mindet om, at dette var tænkt som en del af skattesystemet. Så kunne vi måske undgå, at det sisyfosarbejde, vi i fællesskab prøver at udføre for at få argumentationen for dette synspunkt gjort tilstrækkelig klar, med ujævne mellemrum og ved hjælp af underlødige journalistik som forleden dag i Eleva2ren, bliver kastet omkuld.

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at det, jeg har prøvet at opnå ved at være medforlagsstiller til dette forslag, jo ikke er at standse en seriøs diskussion, men at prøve at få diskussionen rettet mod det, som er det reelle indhold.

Men jeg må indrømme, at det i nogen grad er mislykkedes for os, fordi, som hr. Kofod-Svendsen var inde på, det viste sig, at der var nogle helt andre følelsesmæssige strømninger i sagen, som vi havde undervurderet. Og så har vi fået en anden slags diskussion, end jeg i hvert fald havde forudset, men det er også derfor, jeg er så glad for det forløb, folketingsdiskussionen i dag har haft – den klarhed, der er i meldingerne fra et helt overvældende flertal i Folketinget om, at vi vil fastholde dette her til alle børnefamilier. Det gælder også de meldinger, som jeg har kunnet lytte mig til fra flere af partierne om, at man er meget stærkt optaget af også at få udmøntet de penge, der er sat af i finansloven nu og forudset også for 1992, til yderligere forbedringer af børnefamiliernes vilkår, og at man også – det er jeg enig med hr. Jes Lunde i – skal koncentrere det, man skal gøre i nærmeste fremtid på samspilsproblemerne, om børnefamilierne.